

PŘÍBĚH

BALADA O PSACÍCH STROJÍCH

Tento příběh, který mi mnohokrát vyprávěli staří vojáci při dlouhých, ospalých nočních službách, je pravdivý. Má dva skutečné hrdiny, ale nesetkal jsem se ani s jedním z nich, protože oba dva už patří do minulosti.

První z těch smutných hrdinů byl důstojník. Třicetiletý, předčasně zestárlý díky stresům prožitým ve službě vlasti. Měl bledý, bezkrevný obličej a snad už tehdy bylo jeho srdce poznamenáno prvním infarktem, stejně jako srdce mnohých jeho kolegů.

Žil ve dvou světech: První z nich byl dvoupokojový byt na sídlišti, ve kterém měl rád svoji ženu; tam měl svou oázu klidu, do které se utíkal z onoho druhého světa, který začíná za kasárenskou zdí. Neznal téměř nic kromě těchto dvou světů, protože předpisy o bojové pohotovosti mu prikazovaly být stále k dispozici ve svém bytě na dosah telefonu.

Ten druhý svět ho změnil k horšímu. Z jeho lidského srdce udělal cosi nemocného strachem, strachem a utajeným vztekem. Byl zlý. Jmenoval se Sysel a byl kapitánem.

V tom druhém světě žil také chlapec, říkejme mu Petr. Na začátku našeho příběhu měl v ruce všechny trumfy, které může mít v ruce dvacetiletý člověk. Byl schopný natolik, že po roce vojny platil za jednoho z nejlepších spojařů u pluku. Velitelé mu věřili avěděli, že on vždy udělá spojení. Věděl, že to, co dělá je dobré. Na ramenou měl dvě zasloužené pecky, a navíc ho na bráně navštěvovalo milé děvče, pak byl šťastný.

Vlastně jsem zpočátku zapomněl na třetího hrdinu, o kterém nevíme vůbec nic, ale který je pro náš příběh tak

povídka

důležitý, jak jen osud dovede učinit důležitým neznámého člověka, který zkříží naši cestu.

Jakýsi psací stroj určil, že ten neznámý voják bude jednoho nedělního večera jako velitel vlakové hlídky pečovat o kázeň a dobré chování vojáků na kterési trati a jiný psací stroj rozhodl, že stejný večer, stejnou tratí se bude Petr vracet do kasáren po dvou dnech strávených u rodičů.

Nikdo z nás se do konce života nedoví, proč ten neznámý zatkl Petra a obžaloval ho z opilství a výtržnictví. Snad byl ten neznámý rozčilený z nějaké hádky nebo možná musel splnit nějaký plán využití posádkové věznice nebo si jen tak zažertoval.

Jen to víme jistě, že Petr opilý nebyl.

Následky byly pro Petrovu duši devastující. Najednou se ocitl na druhém břehu vojenských předpisů. Označili ho za výtržníka, z desátníka se stal svobodníkem, odebrali mu titul prvotřídního specialisty, jako by nyní pochybovali o tom, že udělá spojení a stalo se módou ho kritizovat na vojenských schůzkách.

Začal počítat své číslo. Tehdy to měl asi za devadesát. Devadesát dní ho dělilo od civilu, od nirvány, v níž vojáci čekají už jen vše sladké a příjemné.

Rozumní lidé mu říkali: Nic si z toho nedělej, těch pár týdnů tady vydržíš a pak to všechno skončí.

Ale v jeho nitru se cosi dělo, čemusi přestal věřit, o čemsi začal pochybovat, a jestliže jakousi podivnou náhodou jeho děvče za ním dlouhou dobu nepřicházelo, pak už nebyl ani šťastný.

Avšak psací stroje se ani nyní nezastavily.

co se stalo dál si přečtete příště

310

SIHÁČEK

květen 2018

Jak to zvládáme **CO SE STALO**

2. 5. — předpovídali bouřky, ale bylo slunečno, jen tu a tam mráček. Většinu schůzky jsme byli venku.

S květnem začala i naše oddílová střelecká liga. Dnes jsme střídali z pistole. Před vraty do garáže byl pak připravený důlek a ti, kteří nestříleli, hráli kuličky. Hráli jsme variantu — naházet šest kuliček a počítalo se na kolik posunutí se podaří dostat všechny do důlku. Nejlepší výsledek bylo 7. (I když Okovi se vlastně na závěr podařilo nacvrknat je na 5 šťouchnutí)

Po střelbě a kuličkách jsme dělali bubliny. Každý si vyrobil „foukačko“ z PET lahve a začali jsme vypouštět. Někomu to zpočátku moc nešlo, ale nakonec létali bubliny vzduchem, jako blázen.

Potom jsme se přesunuli do klubovny, zahráli jedno kolo dlouhodobé hry »VELKÝ ZÁVOD«. Tři z nás se zastavili na úkolech a ty úspěšně splnili. Protože jeden z úkolů byla foukačka, nakonec jsme si zastříleli všichni. Potom už začalo vyhlašování. Veverka získala cenu za duben - gratulujeme. Rozdali jsme si šušně a »nové číslo« oddílového časopisu.

9. 5. — se po dopoledním dešti na chvíli vyčasilo, ale na začátku schůzky začalo zase pršet. Připravené střelecké pozice tak zůstaly nevyužity.

Několik z nás se vyfotilo s hořcem, někteří si splnili úkol se skákáním přes švihadlo a pár si zahrálo kuličky, a potom jsme už pokračovali v klubovně.

Tady jsme se pustili do plněné série úkolů pro Hořcovou výzvu. Běží totiž poslední týden, takže je nejvyšší čas. Recitace a psaní první sloky hymny, vykládání básniček, vázání šesti uzlů, pískání na trávu, balení spacáku, pronášení věty o Tomících ve světových jazycích a nakonec jsme si zahráli hru s házením šátků, kterou přinesla Eli.

V dalším čase jsme si zahráli ještě přeskoč-podlez-oběhni. Nakonec jsme sehráli ještě kolo dlouhodobé hry »VELKÝ ZÁVOD«. A někteří opět měli šanci splnit navštívené úkoly. Byl to docela úspěch.

Před rozchodem jsme těm co nebyli minule, rozdali šušně a poslední číslo oddílového časopisu.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 16. 5. 2018

Ilustrace: Testárka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

VELKÝ ZÁVOD

V minulých týdnech jsme putovali po trase závodu dvakrát. Jak se ukazuje, někteří dosud zdrženliví se snaží o zastávku na úkolech a jejich splnění.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	CELKEM	POČET ÚKOLŮ			
1 Lucka								4		1		2											5	12,15	4			
2 Matyáš				5	6	4	2				2	2	2	2				1					4	30,55	10			
3 Kája				6										2									4	11,4	3			
4 Ondřej	5	5	4		5																		6	24,8	5			
5 Tete	5		6		5	6	4	3			2	2	2									1	5	41,1	11			
6 Paťa					5	6	1		2	2													2	5	22,1	7		
7 Matouš								4	2		2	2	2	2		2	2					5	6	27,2	10			
8 Maťo		1			5	1				2													6	5	19,5	6		
9 Říša	1	5								2													1	6	1	5	20,4	7
10 Dave			6	6		6										2							6	25,85	5			
11 Veverka	6	6			6	5	4	2	3		2	2	2				2						5	6	54,5	14		
12 Olča					6		4																		9,5	2		
13 Adam												1	2										1	3	3	10,25	5	
14 Jirka ml.																									0	0		
15 Martin	5																						1		6,1	2		
16 Tomáš			3																							2,6	1	
17 Kája ml					5					2		2	2											6	3	3	22,7	7
18 Eli																								5		4,9	1	
19 Jáša		6		6			4																			15,8	3	

NĚCO NA BEDNU...

Nazdar luštitelé. Pro dnešek jsou pro vás připravené skrývačky. Čtěte věty pomalu a jistě přijdete na názvy, které jsou v nich ukryté.

SKRÝVAČKY – MĚSTA

Jeden si nechám a ostatní rozdám ostatním.
Lidé zlí nebo hloupí mohou být nebezpeční.
Luciano Pavarotti byl velkým operním zpěvákem.
Dnes se mnou ven nepůjde, bolí ji hlava.
Během tělocviku jsi mrštný asi jako líná veš.
Vypěstovali jsme si na zahradě čínské zelí.
Upevnit věšák je snadné: lepí se kolmo ke stěně.
Bud' tak hodný, popadni nůši, posad' si ji na záda a přenes okolo vody.
Pan učitel čekal na studenty, než se vrátili z laboratoře.

řešení pošlete na oddílovou adresu:

sahasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: »netopýr, velbloud, lenochod, medvěd, žížala, jeřáb, dikobraz, plameňák, mravenec, pardál, beruška, jelen; OBRÁZKY - velbloud, jelen, pardál, ježura, plameňák«

ZE SVĚTA ZVÍŘAT

TENTOKRÁT ZAŘAZUJI RUBRIKU, KVŮLI ÚKOLU Z MINULÉHO ČÍSLA. ŽE JSTE NIKDY TO JMÉNO NESLYŠĚLI? NO JE NĚJAKÉ PITÍ, CO SE TAK JMENUJE. JAK TO VLASTNĚ JE...

PARDÁL OBLÁČKOVÝ

známý jako Levhart obláčkový či harimauda, je samotářsky žijící lesní kočkovitá šelma. Jde o nejmenší z velkých koček. Nazván byl podle tmavých „obláčků“ na svém těle. Svým uměním šplhat může konkurovat malým kočkám. Má nápadně dlouhé špičáky, které mírně připomínají zuby dávno vyhynulého šavlozubého tygra.

Jde o nenápadného obyvatele rozlehlých lesů asijských tropů: setkáváme se s ním od Indie přes Nepál až po jižní Čínu, žije na poloostrově Zadní Indie, v Malajsii a Indonésii.

Jedná se o středně velkou kočkovitou šelmu, která se sice řadí mezi velké kočky, ale současně je z nich nejmenší. Délka od hlavy k ocasu činí od 0,6 až do 1,1 m, přičemž délka ocasu se pohybuje mezi 55 a 99 cm. Hmotnost je poměrně nízká, od 16 do 23 kg v závislosti na potravě a jejím množství.

Typickými znaky levharta obláčkového jsou krátké tlapy, dlouhá hlava a srst ozdobená velkými šedožlutými, oválnými skvrnami s černým okrajem. Je prakticky nemožné ho zaměnit za jinou kočkovitou šelmu.

místa výskytu

výrazné špičáky

Pardál obláčkový je úspěšně chován i v ostravské ZOO. Narodilo se zde již šest mád'at.

KVĚTEN

BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	2.5.	s308	9.5.	hor	s309	květen	celk
1.	Ondřej	10	3	6	8	4	8	39
2.	Tete	8	-	8	8	4	-	28
3.	Veverka	9	-	7	3	-	7	26
4.	Říša	5	-	6	4	-	-	15
5.	Dave	7	-	-	8	-	-	15
6.	Maťo	5	-	5	4	-	-	14
7.	Eli	-	-	8	2	4	-	14
8.	Lucka	-	-	9	2	-	-	11
9.	Matyáš	4	-	5	2	-	-	11
10.	Jáša	-	-	6	3	-	-	9
11.	Kája	-	-	7	2	-	-	9
12.	Adam	2	-	4	1	-	-	7
13.	Matouš	-	-	5	2	-	-	7
14.	Paťa	-	-	5	2	-	-	7
15.	Olča	-	-	5	1	-	-	6
16.	Kája ml	-	-	-	1	-	-	1